23 ARALIK 1972
SAYI: 12

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

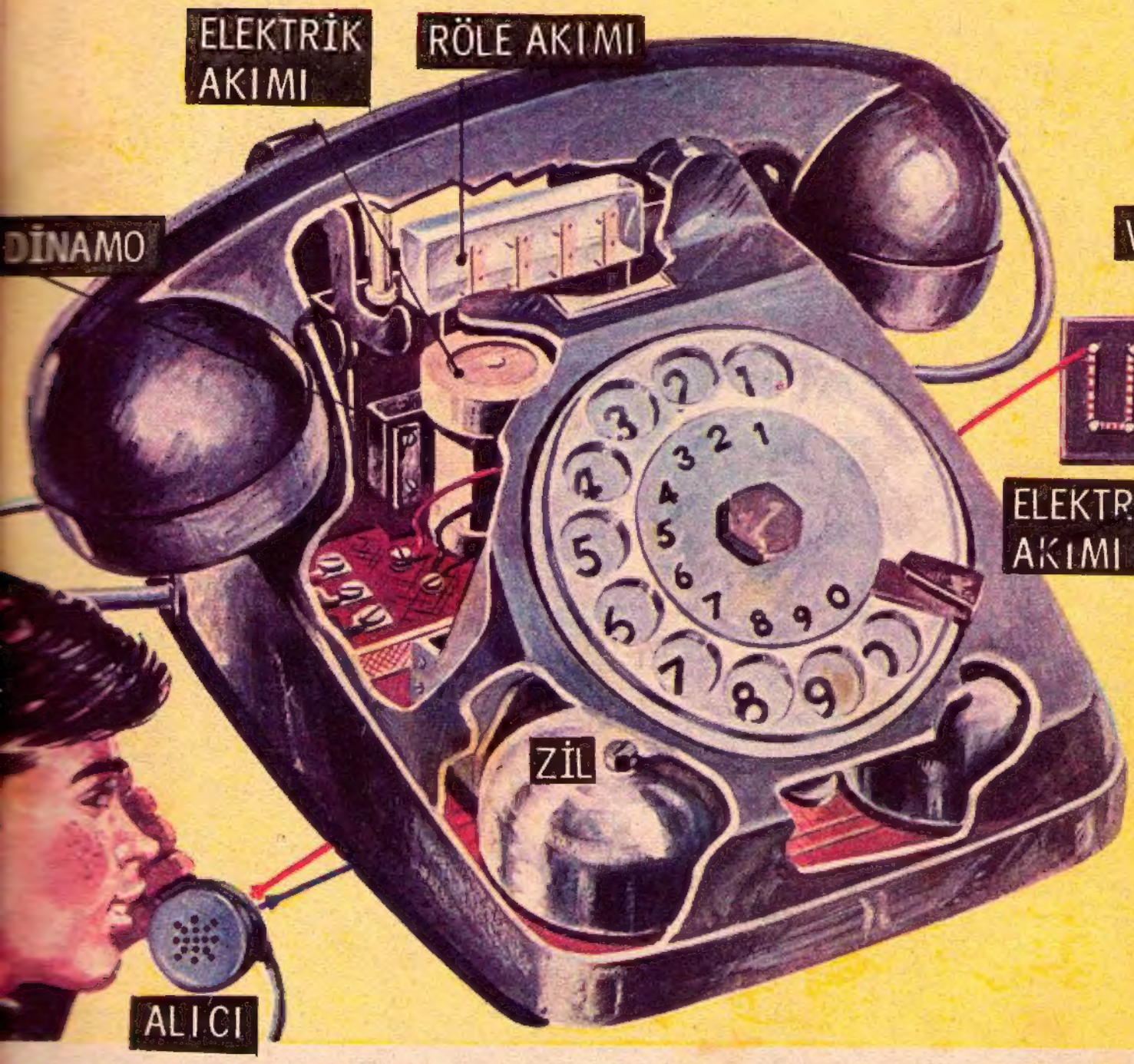

Telefon 1876'tıda Amerika'da Graham Bell adlı bir İskoçyalı doktor tarafından icadedilmiştir. İlk telefon bu resimde gördüğünüz sistemden çok daha karışık bir aletti. Buna rağmen ilk telefon da insanlığın gelişmesinde atılmış bir dev adımdır. Günümüzde telefon günlük hayatta, politikada, iş hayatında çok önemli bir rol oynamaktadır. Sesin nakli ilkesi anlaşılması kolay olan bir şey değildir. Ama resimdeki alıcının ve vericinin şemaları sesin binlerce mil uzaklığa nasıl ulaştığını anlamak konusunda sizlere bir fikir verebilir.

Telefonu bulan GRAHAM BELL'in öyküsü

(10-11 inci sayfalarda)

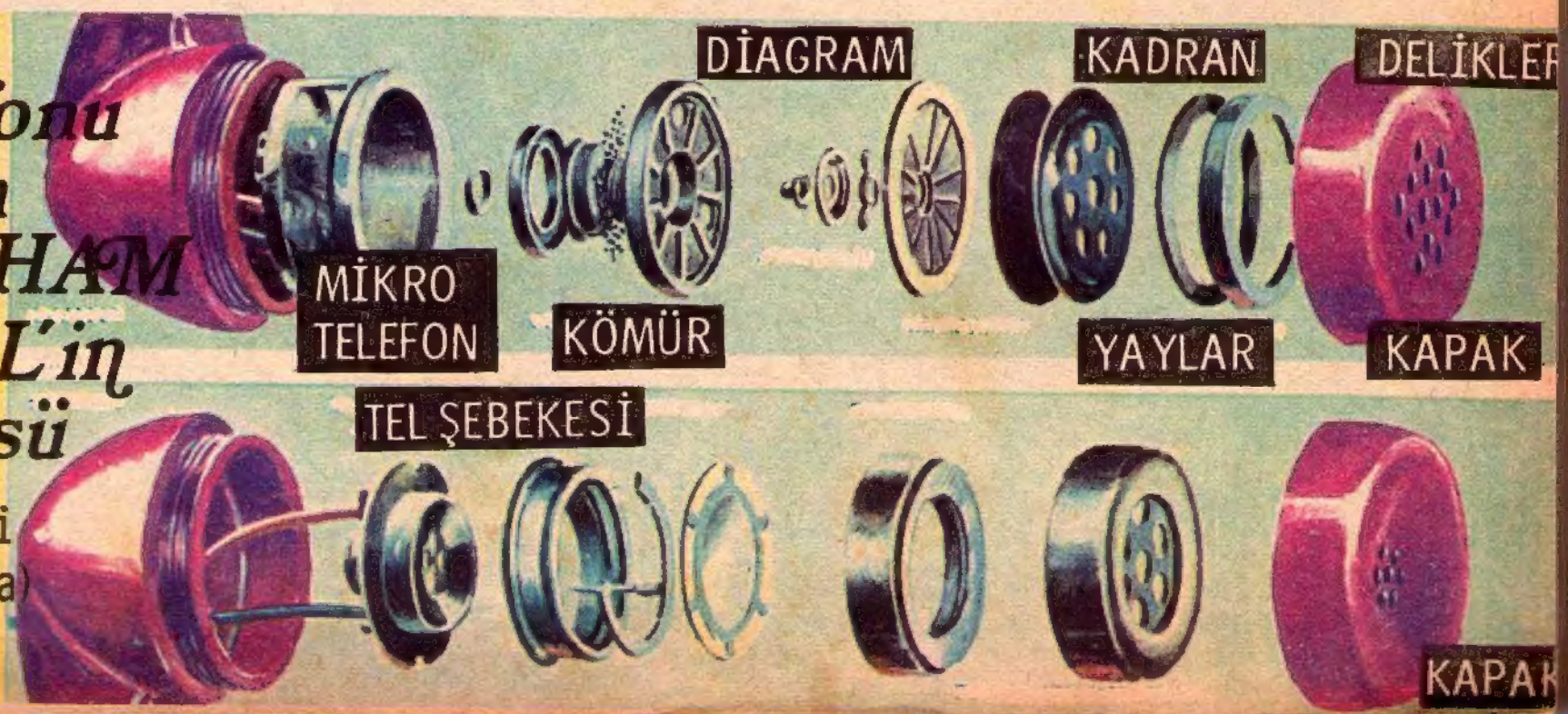

TALİHSİZ ÇOCUK

O SIRADA KONUŞULANLARI İŞİTEN SALİM REİS HİDDETLE BAĞIRDI...

DAVUT KORKU VE DEHŞET İÇİNDE ALİ'YE SARILDI...

O GÜNDEN SONRA ALİ İÇİN TAM BİR CEHENNEM HAYATI BAŞLADI...DAVUT HERGÜN ONU DÖVÜYORDU...

ESER Kemalettin Tuğcu

HAZIRLAYAN
Osman F. Seden

KAMERA
Güngör Tetiker

OYNAYANLAR

Kahraman Kral — *Feridun Çölgeçen*
Gül Taner — *Arif Anıl*
Taygar Belevi — *Ali Demir*
Zeki Tiney — *ve*
Nubar Terziyan — *Nalan Çöl*

ÖZET

(7) DAVUT, adlı bir serseri beraber olduğu Vasfiye adlı bir kadınla zengin bir evden Ali'yi kaçırmıştı. Vasfiye Ali'yi sonradan İzmit'e götürdü ve orada büyüttü. Ama Vasfiye öldü. Ali de babasını aramak için İstanbul'a geldi.

(DEVAMI HAFTAYA)

SUNA'nın SERÇELERİ Gülten Dayıoglu'nun masal dizisi

kara sıpa

Suna o gün çok sevinçliydi. Doktor, yaralarını temizleyip ilaçlamış ; evden ayrılırken: "Yaralar umdu - gumdan daha çabuk kapanacak" diyerek, Suna'yı okşamıştı. Üstelik o gün Sarı serçe gelecekti...

Suna, sık sık başını uzatıp, pence -

reden dışarıya bakıyordu. B
süre sonra Sarı serçe, neşeyle
kanat çırparak odaya girdi.
Suna onu sevinçle karşıladı:
-Çok geciktin Sarı serçem
nereler deydin?
-Kırmızı serçeyle beraberdik.
Konuşmaya dalmışız. B
nedenle geciktim. Bir hafta sonr
Kırmızı serçe gelecek. Sana Afrika'd
geçen bir öykü anlatacakmı
Sun
-Ne iyi de
hepiniz n
yinisiz'. I

günler, kendimi şu oturduğum koltuğa tutsak olmuş sayıyordum. Çok mutsuzdum. Oysa şimdi, yaşamım değişti. Anlattığınız öykülerle, iyilikten güzellikten ve doğruluktan örnekler vererek, beni kötülüklere karşı uyardınız...

Sarı serçe, hemen öyküsünü anlatmaya girişti.

-Elif'lerin eşeği bir bahar günü, kapkara bir sıpa doğurmuştu. Elif'le kardeşi Hasan, Kara sıpayı kucaklarından indirmiyorlardı. Onu öpüp okşayarak şekerle besliyorlardı. Kara sıpa da onları çok seviyordu. Elif'le Hasan ahıra girince, hemen üstlerine abanır, yüzlerini yalardı. Onlardan hiç ayrılmak istemezdi. Kara sıpa, gide gide büyüdü. Kucağa sığmaz oldu.

Çocuklar artık onunla şakalaşıp oynamıyorlardı. Fakat o, bir yaşını geçtiği halde, hâlâ bebek gibiydi. Anasının peşinde hoplayıp zıplamaktan ve neşeli anırmaktan başka hiç bir işe yaramıyordu.

Bir gün, Elif'in babası ahıra gitti. Yanında Elif'le Hasan da vardı.

-Sıpanız kocaman eşek olmuş. Onu artık işe koşmalı dedi.

Hasan'la Elif, birbirlerinin yüzlerine baktılar. Kara sıpanın, semer kuşanıp yük taşıyacağına hiç inanamıyorlardı. Babalarının elinden pek çok eşek geçmişti. Genç sıpaların semere nasıl alıştırılacağını iyi bilirdi.

Hemen o gün, ahırdaki küçük semerlerden birini getirip, Kara sıpanın sırtına yerleştirildi. Kara sıpa, bu işten hiç hoşlanmamıştı. "Sırtıma kocaman bir değirmen taşı koydular sanki" diye dertleniyordu... O gün ve o gece, semeri sırtından çıkarmadılar. Kara sıpa annesine huysuzluk yapıyor: "Ben semer falan istemem. Çıkarsınlar bunu sırtımdan" diyerek tepiniyordu. Annesi ona çok kızıyor:

-Ahmet Ağa seni boş yere mi besleyecek. Köydeki bütün hayvanlar gibi sen de, yediğin yemlerin karşılığını çalışarak ödemelisin, diye çıkışıyordu. Kara sıpa:

-Olmaz diyordu. Ben çalışmam. Bu semeri de, uğraşır sırtımdan atarım.

Annesi, Kara sıpaya arka ayaklarıyla güçlü bir çifte savurdu:

-Hem tembel hem de aptalsın.

Kara sıpa, öfkesinden ön ayaklarıyla toprağı kazıyor, bir yandan da homurdanıyordu:

-Eee, n'apalım. Ben yediğim yemlerin karşılığını ödemek istemiyorum. Çalışmayı, yük taşımayı hiç sevmiyorum...

Ertesi gün Ahmet Ağa, onu tarlaya kadar götürüp getirdi. Bir kaç gün böyle yaparak, Kara sıpayı semere alıştıracaktı. Geçmişte, bu temrini başka sıpalara da uygulamış, sıpalar iki üç gün içinde semere ve yüke alışmışlardı.

Üç gün sonra Hasan:

-Babacığım, artık Kara sıpaya binebilir miyim? diye sordu...

Kara sıpa, Hasan'ı çok kınadı: Dostluk böyle mi olur? Üç günden beri sırtımda şu koca semeri taşımaktan canım çıktı. Bunun üzerine bir de Hasan binecekmiş! diye homurdandı ve Hasan semere oturur oturmaz, bir hoplayışta onu yere attı. Hasan yerde acıyla kıvranırken, Ahmet Ağa, Kara sıpanın kulaklarına yapıştı:

-Seni utanmaz tembel seni! En yakın arkadaşını yere düşürdün. Demek ki iyi bir eşek olmaya niyetin yok... Ben sana gösteririm, diyerek Kara sıpayı bir iyi azarladı.

Bir kaç gün olaysız geçti. Karasıpa: "Hah şöyle, yük taşımaktan kurtuldum! Bir de şu semeri sıyırıp atabilsem sırtımdan. Kırlarda gönlümce koşup, olanca gücümle anırabilsem..." diyordu...

Sabahleyin erkenden, Ahmet Ağa ahıra geldi. Kara sıpa ona dik dik baktı. Ahmet Ağa hemen sıpanın ipini çözdü. Avluya çıkardı. Karısının yardımıyla, semerin iki yanına buğday dolu birer dağarcık yükledi...Sonra sivri bir çomakla "Deh!" diye dürtükledi. Kara sıpa, öfkeden çatlayacaktı. Hemen ileri atıldı. Avlunun içinde çifteler atarak koşturmaya başladı. Delirmiş gibi, hoplayıp zıplıyordu. Kısa bir süre sonra, dağarcıklar semerden kurtulup yere devrildi. Ağızları açıldı. Buğdaylar topraklara karıştı...

Ahmet Ağa, çok öfkelenmişti:

-Allah, Allah! Hiç böyle bir eşek görmedim. Baştan ayağa kadar "Eşek inadı" var bu Kara sıpada. Ama benim inadım ondan beter.. Ne yapıp edeceğim onu yük taşımaya alıştaracağım!... diye bağırdı.

Ahmet Ağa, köy kahvesinde Kara Sıpa'nın inadından söz ediyordu. Bazı yaşlı köylüler: "Uğraşma, o uğursuz sıpayla sat gitsin" diye öğüt verdiler. Fakat Ahmet Ağa kararlıydı: "Satmayacağım. Satarsam eşeğe yenilmiş olurum. Onu yüke alıştıracağım" diye diretiyordu.

Bir sabah, güneş doğarken kalktı. Kara sıpayla anasını ahırdan çıkardı... Tarlaya yollandı. Yarı yolda, büyük eşeğe bindi. Sonra Kara sıpaya döndü: "Eve senin sırtında döneceğim" dedi. Kara sıpa: "Yok canım! Yere düşüp bir yerini kırmak istemiyorsan binme sırtıma" diye homurdandı.

Tarlanın killi toprağı, yenice sürülüp kabartılmıştı. Ahmet Ağa Kara sıpayı, gözalabildiğine uzayıp giden, tarlaya doğru dehledi. Sıpa buna pek sevindi. Hoplaya zıplaya tarlaya daldı... Ahmet Ağa elinde sopasıyla peşinden geliyordu... Fakat Kara sıpanın coşkusu kısa sürdü. Ayakları, kabartılmış killi toprağa gömülmüştü. Birini kurtarırken, öteki ayağı batıyordu. Bataklığa saplanmış gibiydi. Bir anda paniğe kapıldı. Bu yetmiyormuş gibi, Ahmet Ağa da sopasıyla durmadan "Deh!" diye dürtüklüyordu.

Kara sıpa, bin bir çabayla sekiz on metre ilerliyor, sonra durup dinleniyordu. Bir ara bu korkunç tuzaktan kaçıp kurtulmayı denedi. Fakat ne yana gitse, Ahmet Ağa önüne geçiyor; sopasıyla tarladan çıkmasına engel oluyordu... Böylece öğleye kadar, tarlanın içinde dört döndüler...

İkisi de baştan ayağa kadar, tere ve toza bulanmışlardı... Üstelik Kara sıpanın, açlıktan ve susuzluktan midesi kazınıyordu.... Bir ara dinlenmek için durdu. Tam o sırada Ahmet Ağa, Kara sıpanın sırtına abandı. Ve bir sıçrayıştı üstüne oturdu.

Kara sıpa, sahibini sırtından atmak için, öfkeyle silkindi... Fakat Ahmet Ağa, ayaklarıyla sıpanın karnını kavramıştı. Semere de sıkı sıkı tutunuyordu.. Kara sıpa, silkinmenin yararsız olduğunu sezinledi. Bu kez hoplayıp zıplayıp, çifte atarak, Ahmet Ağa'yı yere çalmaya yeltendi. Fakat yapamadı. Ayakları na sanki koca koca taşlar bağlanmıştı...

Tepindikçe bacakları yumuşak toprağa gömülüyordu... Ve Ahmet Ağa: "Deeh! Kara oğlan Deeh!" diyerek, hafif karnını topukluyordu...

Güneş batmak üzereydi. Ahmet Ağa, hâlâ Kara sıpanın sırtından inmemişti.. Hiç durmadan, tarlanın içinde dolaştırıyordu, sıpayı... Hava kararırken..Tarladan çıktılar. Kara sıpa, düz yolu görünce, dünyaya yeniden gelmiş gibi oldu. Yorgunluğuna rağmen, sırtındaki yük ağır gelmiyordu artık... "Onca zorluktan sonra, bu kadarcık yük, çok bir şey değil" diye geçiriyordu... Üstelik, peşinden gelen anası: "Hah şöyle! Aferin Kara oğlan!... Şimdi gerçekten eşek oldun artık " diyerek neşeyle anırıyordu...

Kara sıpa, bir yandan yürüyor bir yandan da : "Beterin beteri varmış, zoru görmeyince kolayın, kötüyü bilmeyince, iyinin değerini anlamak zormuş" diye düşünüyordu... O gün ilk kez, karnını alnının teriyle doyurdu... Ve o günkü yemin tadı, bir başkaydı. Bunu söylediği zaman anası:

-Elbette, dedi. Bugün emeğinin, yemeğini yiyorsun. En tatlı yiyecek, alın teriyle elde edilen yemdir....

Suna coşkuyla Sarı serçenin sözünü kesti:

-Annesi çok doğru söylemiş değil mi?

Sarı serçe:

-Evet Suna, gerçekten öyle, dedi... Sonra sevgiyle Suna'nın burnunu gagaladı... Ve pırrrr.....Uçup gitti.

TENTEN'in MACERALARI

APTAL HERİF.... SÜMÜKLÜ BÖCEK, N'OLACAK!...
HA, HA, HA.....
HAYDUTLAR... PİS GOMONİSTLER!.... MANYAKLAR!... BARBAR HERİFLERİ... VAMPİRLER...
SAKİN OLUN KAPTAN... GELİN BANA DOĞRU DA, ŞU KAFANIZDAKİ ŞAPKAYI ÇIKARMAYA UĞRAŞAYIM.....
'ADİ, 'EKİN, 'EKİN, 'EKİN... 'İRAZ 'AHA....
SİZE YARDIMIM DOKUNABİLİR Mİ DOSTLARIM?...
TAMAM!
HAY BOYUN POSUN E'Mİ?... ŞEY... SİZMİYDİNİZ? PARDON!.. A... AFEDERSİNİZ...
HAH, HAH, HAA!... AMMA DA KOMİK OLDU BU, BAKSANIZA!....
YAPTIĞINIZ ÇOK AYIP VE DE ÇOK KÖTÜ... EVET ÇOK KÖTÜ... ÇOK, ÇOK.....
ŞŞŞT..... SUSUN, SUSUN!...
HAYROLA? NE VAR, NE OLDU TEN-TEN?...
ÇOK ÇOK KÖTÜSÜNÜZ.. HEM DE ÇOK ....
BİR ŞEY YOK, YANILMIŞIM... ŞEY... MİLU'NUN SESİNİ DUYDUM GİBİME GELDİ...
SÂHİ ONU UNUTTUK... ZAVALLI MİLU'CUK!....
ÇOK KÖTÜ DİYORDUM... BEN BUNU BİLİR, BUNU SÖYLERİM.....
ÜZÜLMEYİN TEN-TEN!.. BURADAN ÇIKAR ÇIKMAZ, MİLU'NUN HESABINI ÖDETİRİZ BU CANAVARLARA, BU KAPLUMBAĞALARA, BU, BU.....
AMA BÖYLE YAPMAKLA YİNE DE ZAVALLI KÜÇÜK MİLU'YU GERİ GETİREMEYİZ KAPTAN!...
ŞEY..... DOĞRU... BEN ..... YÂNİ.... DOĞRU .....
HEM BURADAN ÇIKACAĞIMIZ DA ŞÜPHELİ... HAYATIMIZ KAREİDAS'IN KONUŞMASINA BAĞLI.... NE DERSİNİZ, ACABA KONUŞACAK MI, KONUŞMAYACAK MI?
KONUŞACAK MÖSYÖ RASTAPOLOS... HEM DE KUZU KUZU KONUŞACAK...
KONUŞMASI KENDİSİ İÇİN HAYIRLI OLUR, DOKTOR KROLLSPELL...
ASLA!.. KONUŞMAYACAĞIM... HEM DE ŞAPKAMI İSTİYORUM!...

SİDNEY YOLCULUĞU ⑫

Türkiye'de yayın hakkı Milliyet'e aittir.

HAYDİ, HAYDİ KORKMAYIN CANIM!...

HAYIR... HAYIR... HAYIRRR!..

AYY!

ÇABUK OLUN DOKTOR... CAN ÇEKİŞENLERE DAYANAMAM!...

BENİM İŞİM BİTTİ..... SORMAYA BAŞLAYABİLİRSİNİZ.....

KATİLLER, HAYDUTLAR, MAYMUNLAR!...

... HAİNLER... HAİNLER... HA... HA... HAAAH... HAAAH!...

EEEE, SÖYLE BAKALIM KAREIDAS... ŞİMDİ GÜZEL GÜZEL CEVAP VERECEK MİSİN?

TABİ, TABİ DOSTUM!. HAY HAY!. EMRET!..

BENİ İYİ DİNLEYİN: İKİ MİLYON DOLARDAN FAZLA PARANIZI YATIRDIĞINIZ İSVİÇREDEKİ BANKANIN İSMİNİ BİLİYORUM... SEVGİLİ SEKRETERİNİZ SPALDİNG SAYESİNDE, HESABINIZI HANGİ SAHTE İSİMLE AÇTIĞINIZI DA BİLİYORUM... BU SAHTE İSİMLE NASIL İMZA ATTIĞINIZI DA ÖĞRENDİM... ELİMDE, İMZANIZIN ENFES KOPYELERİ VAR... KALA KALA BİR TEK MESELE KALIYOR: HESAP NUMARANIZ... NEDENSE BUNU SPALDİNG'DEN BİLE SAKLAMIŞTINIZ... BUNU BANA SÖYLEYECEKSİNİZ...

TABİ, TABİ SİZE SÖYLERİM.....

ÇOKTANDIR İÇİMDEKİLERİ BOŞALTMAK, VİCDANIMI RAHATLATMAK İSTİYORDUM... SİZE HER ŞEYİ SÖYLİYECEĞİM.....

HAP... ŞUU...

ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM... EVET, İTİRAF EDİYORUM: ON-İKİ, DOKUZ, BİR, DOKUZ, SIFIR, ÜÇ... TAMAM MI?...

12-9-19-03 MÜ? BANKADAKİ HESAP NUMARANIZ BUMU, YÂNİ KAEİDAS?...

BANKA MI?.. NE BANKASI YAHU?... HAYIR HAYIR... BANKA DEĞİL, MANAV DÜKKANI... İLK HIRSIZLIĞIMI BU MANAVDA, 12 EYLÜL 1903 DE YAPTIM... O ZAMAN DAHA DÖRT BEŞ YAŞLARINDAYDIM.. BİR MANAV DÜKKANINDAN KOCAMAN BİR ARMUT ÇALDIM... DAHA DÜNMÜŞ GİBİ HATIRLIYORUM.....

ÇOK YAŞAYIN!...

HA, HA, HA.....

NELER SAÇMALIYORSUNUZ KAREIDAS?...

GERÇEĞİ SÖYLÜYORUM, GERÇEĞİ.....

ACI AMA GERÇEK!.. EVET, BU, İŞİN BAŞLANGICIYDI!... SİZE SÖYLEMEYE UTANIYORUM, AMA GERÇEK BU!...

ALTI AY SONRA, ANNEMİN BİR YÜZÜĞÜNÜ ÇALDIM... SUÇU DA HİZMETÇİNİN ÜSTÜNE ATTIM... İÇİMDE BURUK BİR ACI BENİM BU!...

NE OLUYOR DOKTOR KROLLSPELL?...

ANLAYAMIYORUM.... BAŞIMA İLK KEZ BÖYLE BİR ŞEY GELİYOR!...

Casuslar için

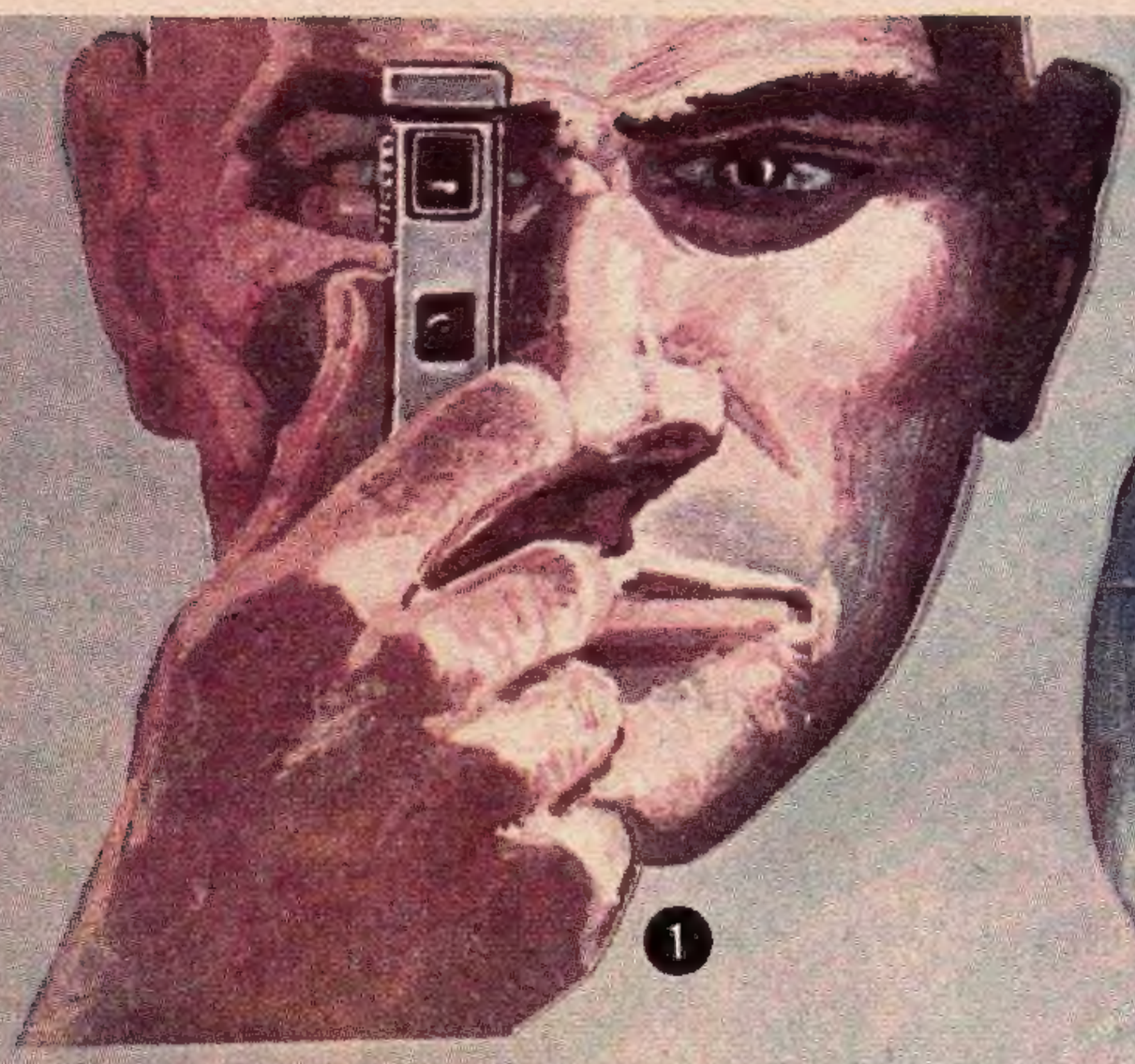

1

2

Optüratör

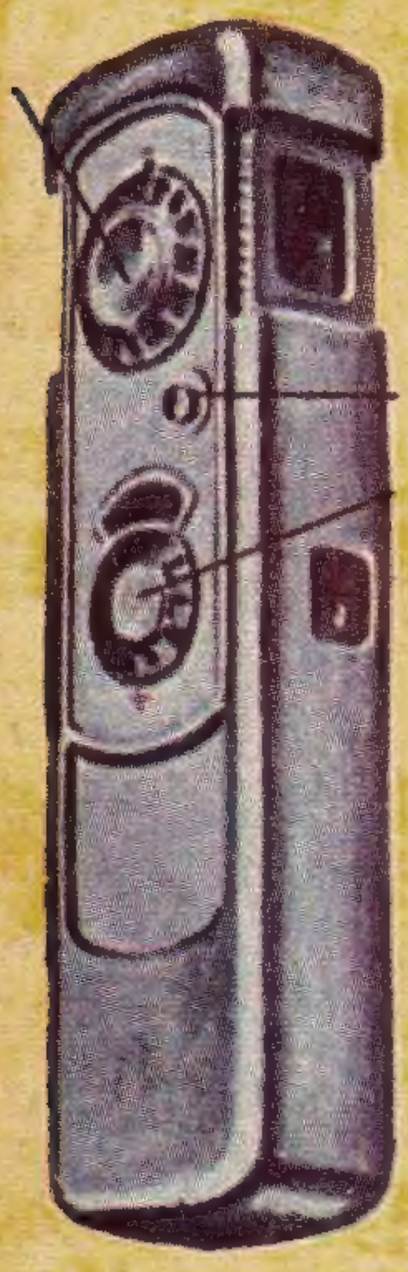

Optüratör

denklanşörü

Telemetre

Diyafram

Netleştirme

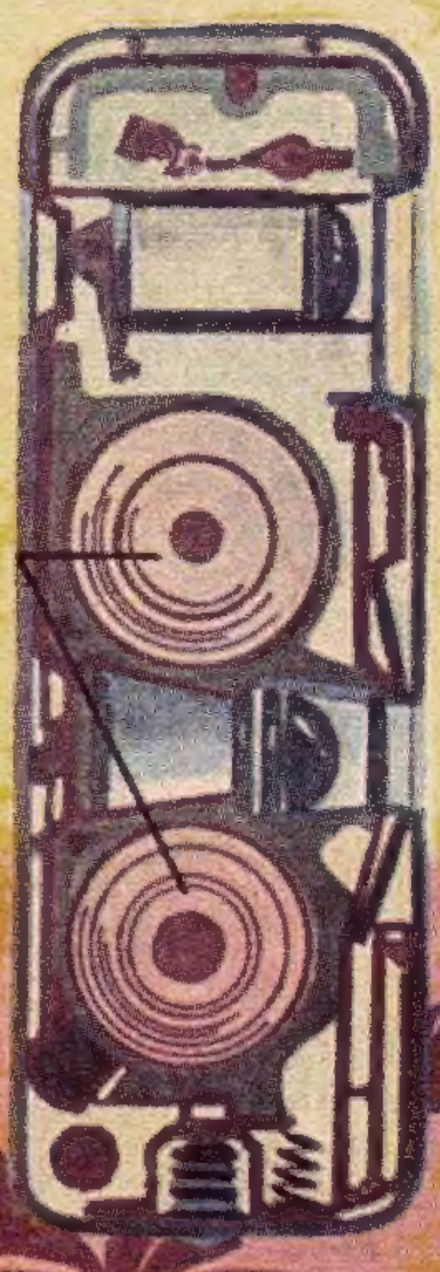

Film kasetleri

6

1 Kötü bakışlı bu adam bütün profesyonel
lardan biri olan bir mini fotoğraf makines
çilik harikası ve çok hassas olan bu maki
labilir. Bu makine avuç içinde saklanabil
lerinde film bulunmaktadır. Bu filmler ma
manda takılabilmekte veya çıkarılabilmekt
dır.

2 Makinenin odak noktası ve adeseleri
feden bile resim çekebilir. Bu niteliklerm
lece gizli planlar en ince ayrıntılarına ka

3 Makineyle çok uzakta bulunan bir şey
maddelerin de resimleri kolaylıkla alınma
uçağın resmi)

4 Bu da bir yüzüğün taşı yerine monte
makinesidir. İşte yüzük şeklindeki bir ma
rafın büyütülmüş şekli. Yüzüğe sığdırılab
adında biri tarafından bulunmuştur. Bu ma
mekte, resimler ise sekiz misli büyütüleb

5 Bu da şifreli mesajla yazılmış bir telg
deki film kuvvetli bir büyültecin altında i
Küçük nokta şeklindeki yazı Zapp adlı bi
260 satır, her satırda da 60 harf bulunm

6 Bu çok küçük makinede çeşitli süratl
saniye ile saniyenin binde biri kadar sürat
nin daha da gelişmiş tipleri yapılmıştır.
timden sonsuz uzaklıktaki şeylerin de res

...bir araç : Mini-Fotoğraf makinası

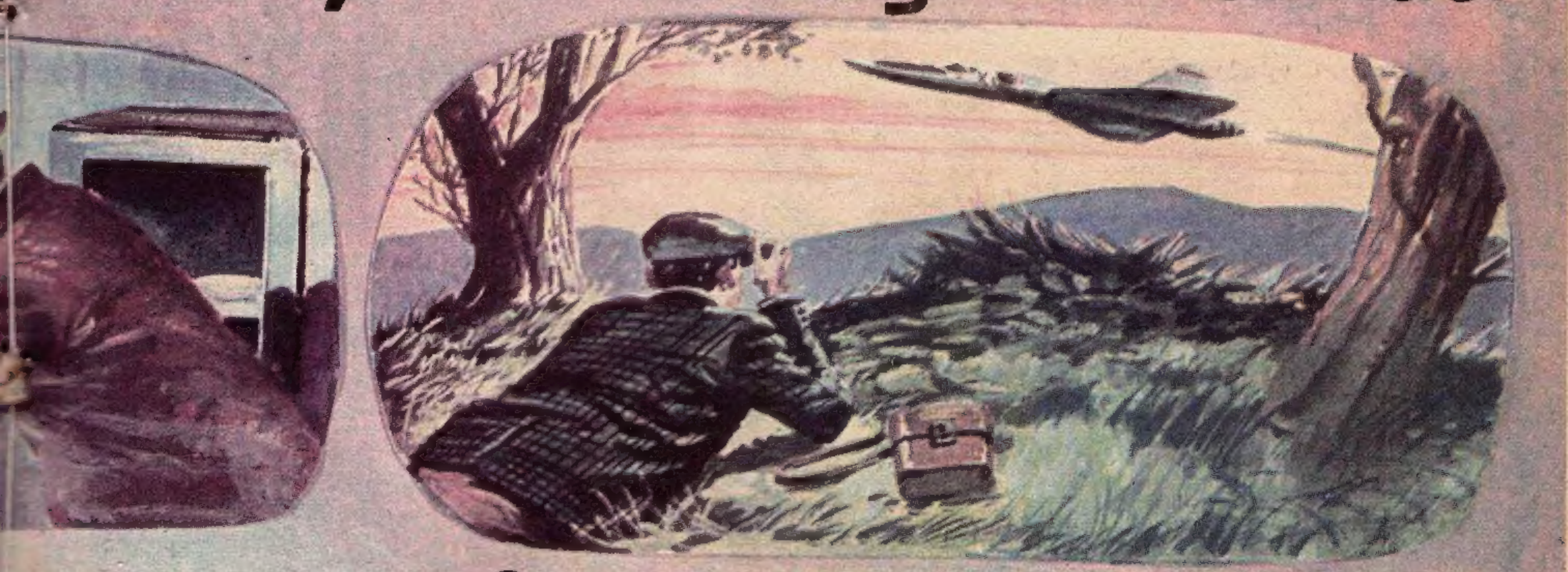

3

asusların en çok yararlandıkları araç - ni kullanmaktadır. Bir mühendislik, iş- eler bir çocuk tarafından bile kullanı - ek kadar küçüktür. Makinenin kaset - neye bir kaç saniye gibi kısa bir za- tirler. Filmlerde 50 poz bulunmakta -

k hassastır ve 20 santimlik bir mesa- kineyi ideal bir hale sokmaktadır, Böy- r çekilebilmektedir.

ya da çok büyük hızla yer değiştiren adır. (Örneğin bir otomobilin veya bir

iş çok büyük ve hassas bir fotoğraf me ile çekilmiş bir resim. Aynı fotoğ- en bu küçük makineler Dietrich Cura meyle bir defada dört resim çekilebil - mektedir.

fın kopyasıdır. Bir nokta büyüklüğün- resimde görüldüğü şekli almaktadır.. Alman tarafından bulunmuştur. İçinde tadır.

ce film çekilebilmektedir. Yani yarım resim çekilebilmektedir. Bu makine- ndeki F3-5 adeseleri ile yirmi san- derini alabilmektedir.

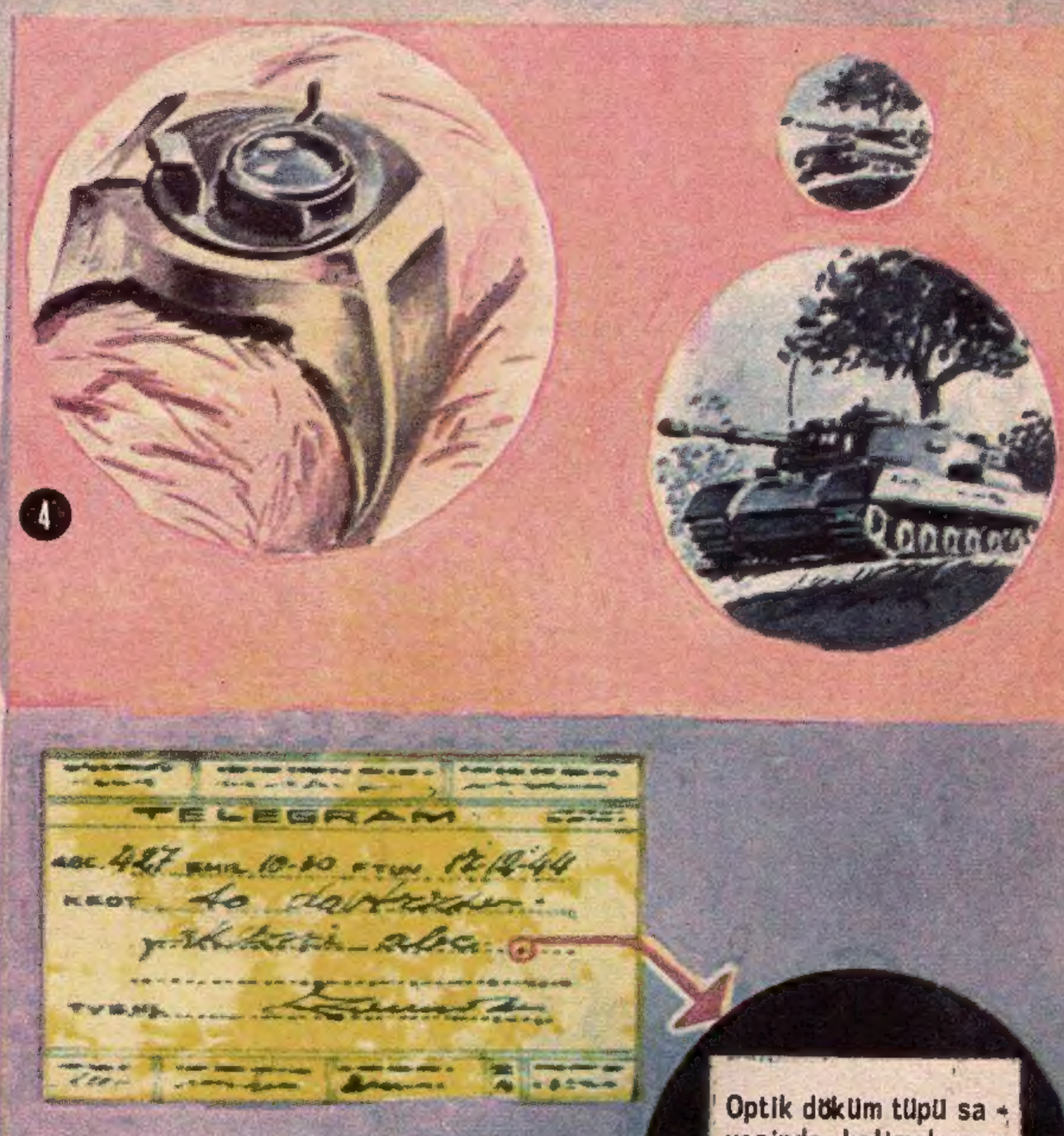

4

5

GRAHAM BELL, sağırları

İskoçya'da Edinbourg Üniversitesinde, dilbilgisi ve diksiyon öğretmeni olan Alexandre Melville Bell, oğlu Graham Bell'den hiç de memnun değildi. 1847 yılında doğan Graham Bell'in nedense, ne okulla ne derslerle arası iyi değildi. Oysa bir baba için, hele bu baba öğretmense, oğlunun tembel bir öğrenci olması kadar üzücü birşey yoktur. Hayır, hayır, sakın Graham Bell'in aptal bir çocuk olduğunu sanmayın. Aslında cin gibiydi. Ama nedense babasının çok sert bir öğretmen olması onda ters tepki yaratmış ve onu okuldan soğutmuştu. Oysa Graham Bell'in annesi, melekler gibi iyi kalpli; yumuşak, tatlı bir insandı. Oğlunun afacanlıklarına tembelliğine göz yumduğu bile olurdu. Saatlerce ona, bıkmadan usanmadan piyano dersi verir, oğlunun hiçbir şeyden geri kalmamasına çalışırdı. Ancak Graham'ın afacanlığı, küçük kardeşi Edward'a ve ağabeysi Melville'e kötü örnek oluyordu. İşin doğrusu, baba Bell bunun böyle olmasından korkuyordu. İşte bunu önlemek için de çareler aramaya başladı.

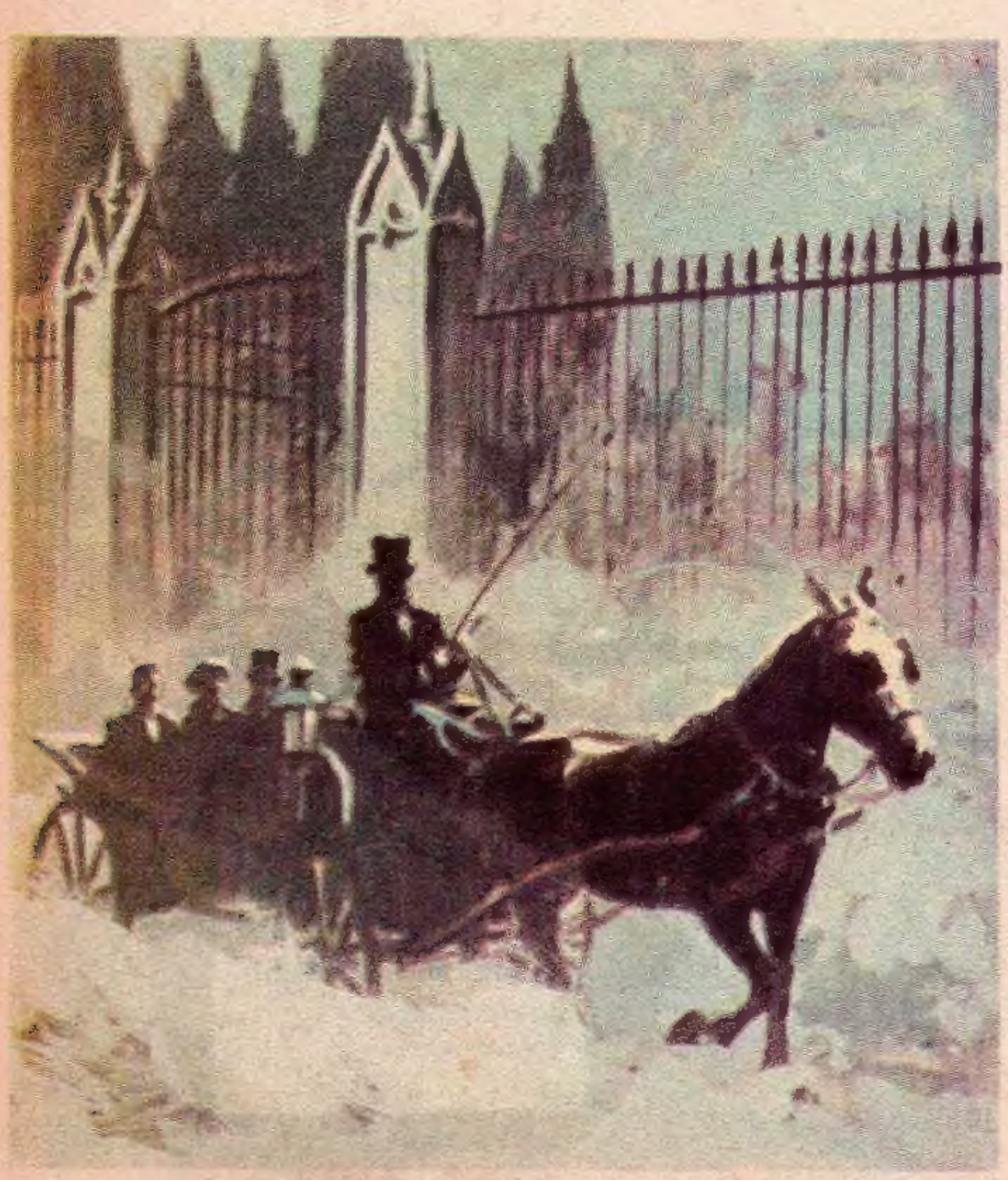

En sonunda baba Bell şöyle bir karar aldı: Oğlu Graham'ı, Londra'ya dedesinin yanına yollıyacaktı. Belki böylelikle, yaramaz oğlu, piyanist olmak gibi saçma sapan fikirlerinden vazgeçecekti. Ne de olsa dede de, dilbilgisi ve diksiyon öğretmeniydi. Belki torununu doğru yola getirebilir, yani bugüne kadar ailede bütün erkeklerin seçtiği mesleğe, öğretmenliğe itebilirdi. Yıl 1861'di. Küçük Graham, Edinbourg'dan ayrılıp, Londra'ya dedesinin yanına geldi. Burada dedesinin, sağır dilsiz çocuklara öğretmenlik yaptığını gördü. Büyük baba Bell, torunu Graham'ı da derslere sokmaya başladı. Graham, hem dedesine yardım ediyor, hem de yaptığı işin büyüklüğünü farketmeye başlıyordu. Nitekim, dede, sert babanın başaramadığı şeyi gerçekleştirdi, Graham'a öğretmenliği sevdirdi, insan sesinin, konuşmanın, diksiyonun ne harika birşey olduğunu öğretti.

tedavi ederken telefonu buldu

İki yıl sonra,Graham Edınbourg'a döndüğünde,artık ne yapacağını 'bili - yordu,hayattaki yolunu seçmişti.O da babasının ve dedesinin çalışmalarına katılacaktı.Nitekim dedesı,o güne kadar,sağır dilsizler için,yeni bir metod, dudaktan okuma metodunu bulmuştu.Evet Graham'da sağır ve dılsizlere yardım edecekti.Ancak mutlu ve sakin bir hayat yaşayan Bell ailesi,çeşitli olaylarla sarsıldı.Önce en küçük kardeşi Edward,veremden öldü. Arkasından ağabeysi Melville,ayni hastalıktan,aynı sonla karşılaştı.Hastalanma sırası Graham'a gelmişti.Anne ve baba Bell,geriye sağ kalan tek oğullarını kurtarmak için 1870 yılında Kanada'ya göç ettiler.Nitekim Graham burada iyileşti.Hastalığı boyunca,Graham okumaktan,çalışmaktan geri kalmamıştı. Evet artık veremi yenmişti.Çalışmasının karşılığını gördü,okuldaki bütün imti - hanlarını parlak bir şekilde verdi.

Graham Bell önce Boston Üniversitesinde,"konuşma psikolojisi" dersi vermeye başladı.Böylelikle hayatını kazanıyordu.Ama onun asıl aklı fikri , konuşmayı geçirecek bir makine icadetmekteydi.O güne dek,bu yolda çeşitli araştırmalar yapılmış ancak kesin sonuç alınamamıştı.Nitekim Alman Profesör Philip Reis bu yolda çok çalışmış ve sesi geçirecek alete "telefon" denmesini öngörmüş,ancak böyle bir aleti icad edememişti.Graham Bell,Thomas Watson isminde bir arkadaşıyla işe koyuldu.Thomas ona gerekli parçaları temin ediyordu.En sonunda sesi kısa mesafeye yansıtan bir alet meydana getirdiler.Bu alet mıknatıs elektrik tellerinden,alıcı ve vericiden meydana gelmişti.Sesteki titreşimler,alıcıya gelince,elektrik telinden geçiyor ve alıcıda da ayni titreşimleri meydana getiriyordu.Evet,Graham Bell bu işi başarmıştı.Sesi bir yerden başka bir yere geçirebiliyordu artık.Böylelikle 1876 yılında Graham Bell sağır-dilsizleri tedavi ederken telefonu icad etmiş oldu .

GİZLİ AJAN JİM 12

DEMEK ARTIK TOOT'UN GÖNÜLLÜ İŞÇİLERİYİZ?.. VE SAVUNMA TESİSLERİ YARAN ALMAN ÖRGÜTÜDÜR...

MİCHEL CARNOT, İŞÇİ .....

CLAUDİE TAVERNİER, MARANGOZ ....

BENİ DİNLEYİNİZ .....

BİRAZ SONRA TOOT İŞÇİLERİYLE DOLU BİR TREN GEÇECEK... BİR GRUP İŞÇİ BURADAN TRENE BİNECEK.. BABAM ONLARIN ARASINA KATILMANIZI.....

...VE SAİNT OMER'DE TRENDEN İNMENİZİ, ORADAN DA KUZEYE DOĞRU ORMANDAN GEÇİP FRANÇOİS PATOU'NUN ÇİFTLİĞİNE GİTMENİZİ SÖYLEDİ.....

...ÇİFTLİKTE GİZLİ BİR RADYO VAR. ONUNLA LONDRA'YI ARAYIP SİZİ ALMAK İÇİN BİR UÇAK GÖNDERMELERİNİ İSTEYEBİLİRSİNİZ... PATOU'NUN ADAMLARI GELECEĞİNİZİ BİLİYORLAR... SİZİ SAKLARLAR.....

BABANA ÇOK İYİ BİR İŞ YAPTIĞINI SÖYLE, AMA ONUN PLÂNINA UYMAYACAĞIZ... ROUEN'E GİDİP PROFESÖRÜN KIZI SİLVİNE NEVİLLE'İ ALMAK ZORUNDAYIZ.....

OH, SİLVİE'NİN İKİ GÜNDÜR PATOU'DA OLDUĞUNU SİZE SÖYLEMEYİ UNUTTUM BAYLAR... ROUEN MİLLİYETÇİLERİ ONU GİZLİCE ORAYA GETİRDİLER...

ALLAH İYİLİĞİNİ VERSİN, ÇOCUĞUM!....

KONUŞMAYI BIRAKIN DA DİNLEYİN..... BİR TREN SESİ VAR... BU, BİZİMKİ OLABİLİR.....

GERÇEKTEN TOOT İŞÇİLERİYLE DOLU BİR TREN ARRAS İSTASYONUNA YAKLAŞIYORDU.

AMBARDAN GİZLİCE ÇIKAN JİM İLE NEVİLLE, PİERROT'U SELÂMLADIKTAN SONRA İSTASYONA GELDİLER.....

ARRIVÉE

SORTIE

... FAKAT İKİSİ DE BİR-DENBİRE ÜRPERDİLER.....

ACHTUNG

50 000 MARKS POUR L'ARRETE DU BANDIT

SÂKİN OLUN, PROFESÖR... BU SAKALSIZ HALİNİZLE ZOR TANINIRSINIZ..... HIÇ TELAŞLANMAYIN... NORMAL DAVRANIN VE ADINIZIN CLAUDE TAVERNIER OLDUĞUNU UNUTMAYIN !....

... AZ SONRA TREN İSTASYONDA DURDU .....

SON DURAĞA GELDİK... GALİBA BU HEPSİNDEN DAHA ZOR OLACAK .....

TREN TEKRAR HAREKET ETTİ... YOLCULUĞUN İLK SAATİ SAKİN GEÇTİ.....

... FAKAT TRENDE TEHLİKELİ İKİ ADAM VARDI.....

YÜZBAŞI BURGER JİM İLE NEVİLLE'İN UZAKLAŞMIŞ OLDUKLARINA İNANMALISINIZ ARTIK.... ONLARIN, TODT'A AİT BİR TRENDE BULUNMALARI İMKÂNSIZDIR.....

AKSİNE!...

BİR KAÇAK İÇİN, BAZI HALLERDE, BİR ALMAN KATARINDA SEYAHAT ETMEKTEN DAHA EMİN BİR ŞEY OLAMAZ... FAKAT KILIK DEĞİŞTİRMİŞ OLSA BİLE NEVİLLE'İ ÇOK İYİ TANIRIM... ÇÜNKÜ ONU BEN TUTUKLAMIŞTIM.....

DEVAM! VAR...

ALBAY BUM

Köprü

VER O BALTAYI BANA !....

!?

HAYDİ, VER ONU! ÇOCUK OYUNCAĞI DEĞİLDİR O!

VEREMEM, KIZIL PUMA! İSTİYORSAN GELİP AL.!

Hİ, Hİ, Hİ!.... İŞİTTİNİZ Mİ ?... KASABANIN KÜÇÜK MASKARASI, BÜYÜK PUMA'YA MEYDAN OKUYOR!

AMA ŞAKA YETER ARTIK!.... HAYDİ, VUR BENİ BAKALIM BACAKSIZ!..... YOKSA O BALTAYI KALDIRAMIYOR MUSUN ?....

TÜYÜNE NİŞAN ALDIM, PUMA!....

!!

ZIP!

FLOP!

YİNE DENEMEK İSTER MİSİN, PUMA?... ÖLMEK İÇİN ÇOK GÜZELDİR BU... NE DERSİN ?....

HEY, YAPTIĞIN ŞARLATANLIK YETER ARTIK, KÜÇÜK KARDEŞ !.. ARKANA BAK; ADAMLARIM SENİ SARDI!...

HEH, HEH, HE!.. DÜNYA KADAR ESKİDİR BU HİLE !.....

BOFF

AHAH

İŞTE BALTA, REİSİM !....

HELE ŞÜKÜR !....

KARDEŞİN İÇİN ÜZÜLDÜK, PUMA...ONU BİRAZ ÇİĞNEDİK !....

SAÇMA... O KÜÇÜK YI-LAN YEDİ CANLIDIR !....

PUMA BALTAYI BABAMA VERECEK... SAVAŞ OLACAK !....

HEMEN ROBBİ'YE HA-BER VERMELİ-YİM..... AMA O ŞİMDİ HAPİSTE..... FAKAT YİNE DE BİZE YARDIM ETMEK İÇİN BİR ÇARE BULUR.....

DEVAMI VAR...

EĞLENCELİ BULMACALAR

Süre: 4 dakika

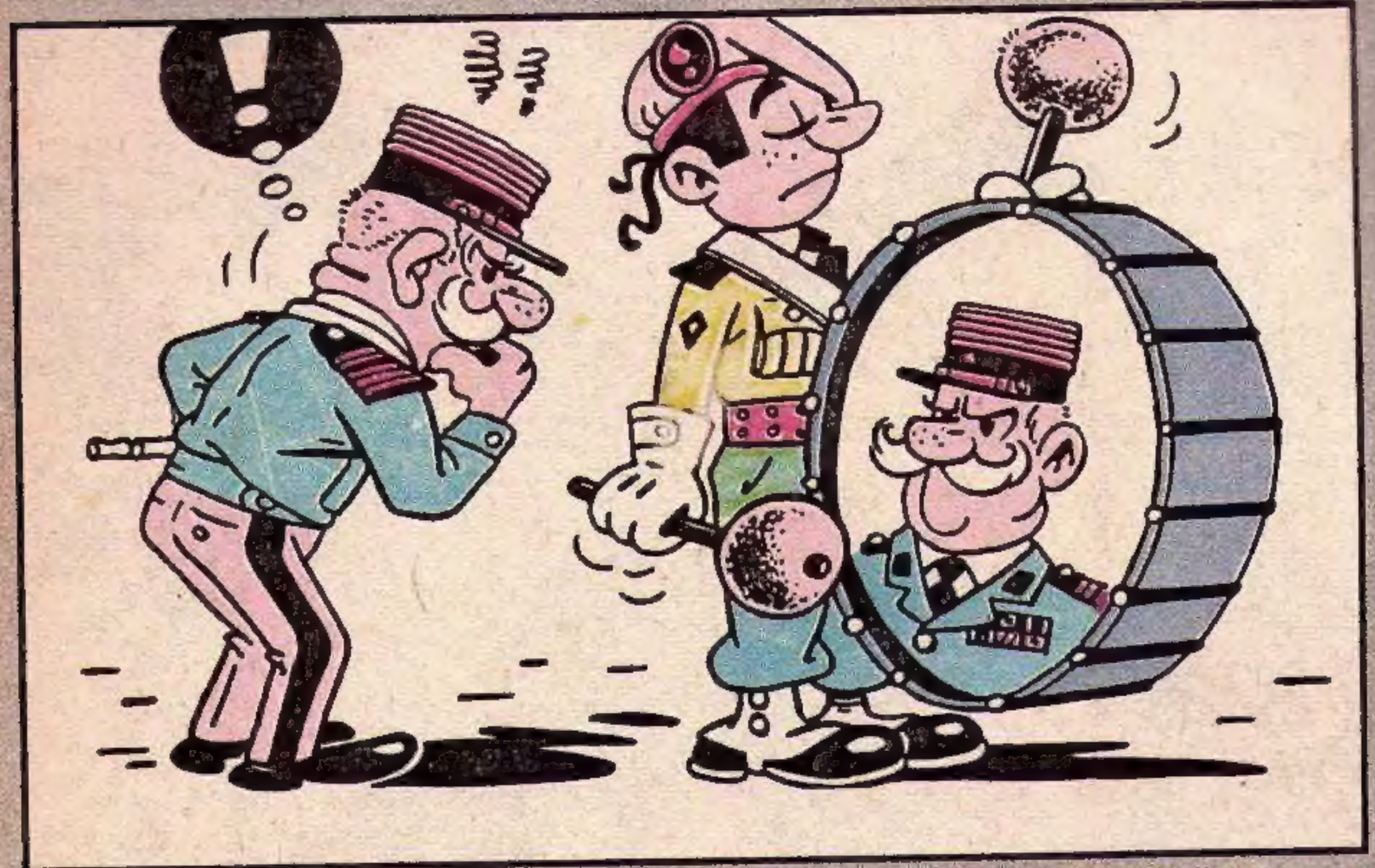

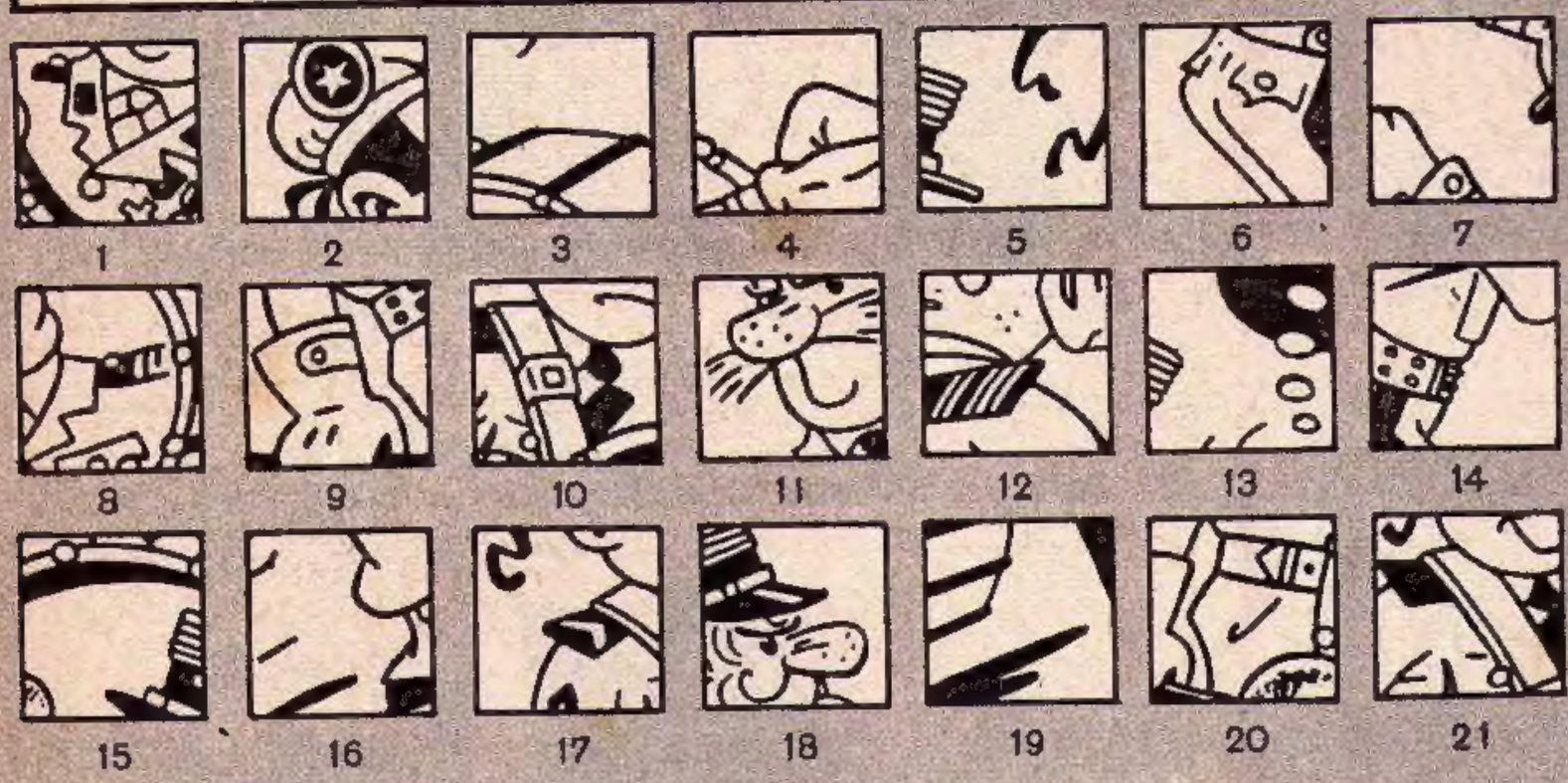

RESİMDEN ALINAN DÖRT KARE:

Soldaki 21 kareden sadece dört tanesi, büyük resimden alınmıştır.

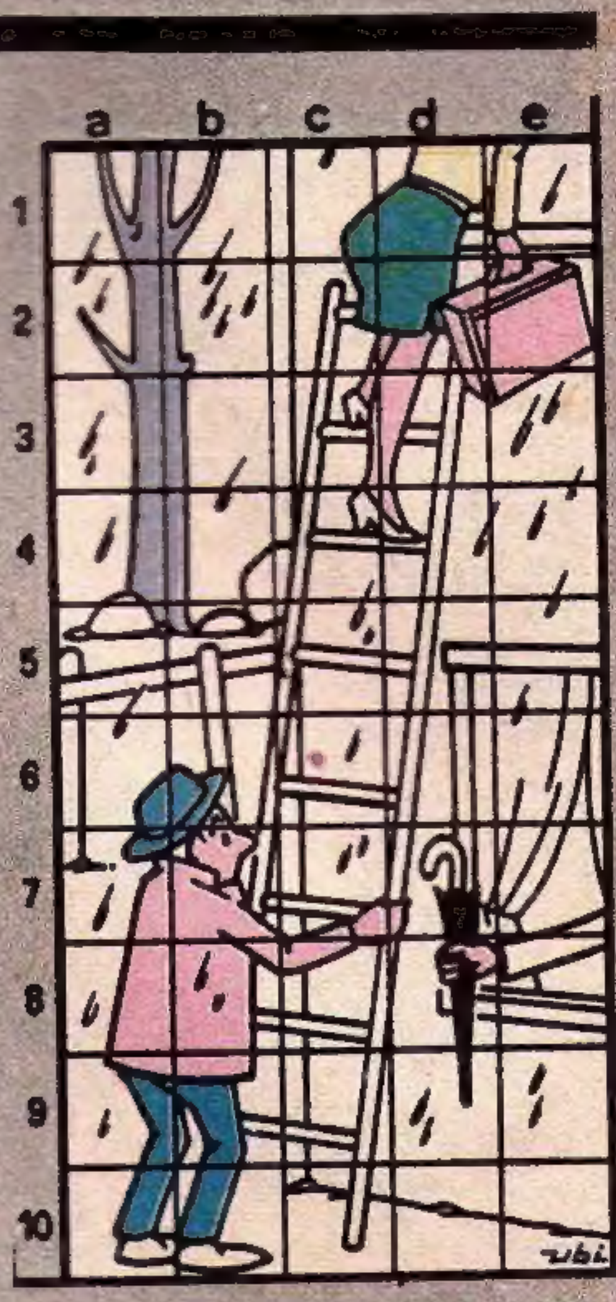

Süre: 3 dakika

AYNI KARELER HANGİLERİ ?

Yukardaki resimde üç kare çizgi yönünden birbirinin aynıdır. Bu üç kare hangileridir?

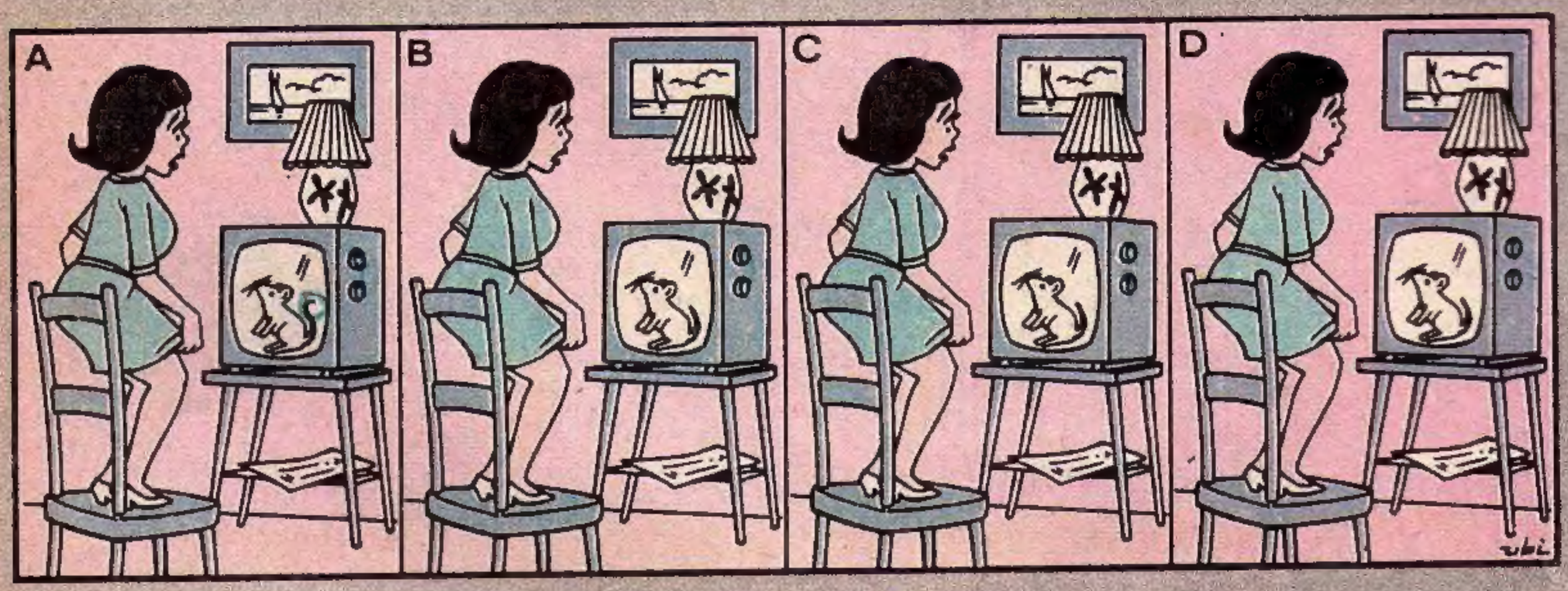

AYNI RESİMLERİ BULUNUZ:

Bu dört resimden sadece ikisi aynıdır. Bu iki resim hangileridir?

Süre: 5 dakika

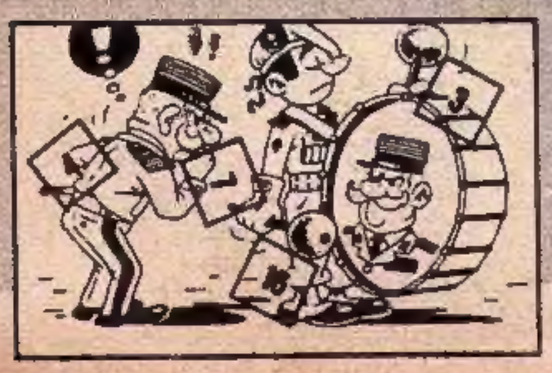

CEVAPLAR:

RESİMDEN ALINAN DÖRT KARE: 3, 4, 7, 16. AYNI RESİMLER: B ve C, A'da farenin kuyruğu uzun. D'de sandalyenin ayağı yanlış yerde. AYNI KARELER: 1-C, 4-b, 6-a.